

Enkeleitä syksyyn

Enkelit ponnahtivat valtakunnan uutisiin Kiihtelysvaaran kirkon traagisen tulipalon yhteydessä. Seurakunnan kiinteistömestari sai kuin ihmeen kaupalla kannettua palavasta kirkosta ulos raskaan alttaritaulun. Kun sitä ihmeteltiin, hän totesi: ”Liekö ollut enkeleitä kantoapuna.”

Mikkelinpäivä keskellä pimenevää syksyä tuo kirkkovuodessa enkelit keskellemme. Jumalan luoma sanansaattaja, henkiolento, korkeampi kuin ihminen. Johtaa sotajoukkoja, epätäydellinen luonteeltaan ja tiedoiltaan. Saattaa näyttää mieheltä, mutta on sukupuoleton, usein valon ympäröimä, ilmestyy ihmisille eri tavoin. Suojelee Jumalaan turvaavia vaaroilta, toimeenpanee rangaistuksia, antaa vahvistusta, muistuttaa velvollisuudesta, varoittaa ja ojentaa sekä auttaa kuolevia. Esimerkiksi tällaisia ominaisuuksia Raamattu kertoo enkeleillä olevan.

Monelle meistä kaikkein tutuin enkelihahmo on kuitenkin suojelusenkeli: taulusta ja laulusta tuttu. Raamatun enkelikuvauksissa ajatus suojelusenkelistä ei ole keskeisintä, mutta se löytyy kyllä vaikkapa psalmista 91: ”Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.” Sama ajatus tulee esiin 2.Mooseksen kirjassa: ”Minä lähetän enkelin kulkemaan sinun edelläsi, suojelemaan sinua matkalla ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka olen sinulle varannut. Muista, että hän on lähellä.”

Vähän aika sitten kysyin muutamalta lapselta, onko heistä kukaan nähnyt enkeliä. Yksi heistä vastasi: ”Kyllä, vilaukselta!” Nikean uskontunnustuksessa lausumme: ”Me uskomme kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan.” Toivon sinulle uskallusta nähdä näkymättömiä. Enkelit eivät ole lasten yksinoikeus. Ne kuuluvat myös aikuisille. Uskomme enkeleitä käyttävään Jumalaan.

Pia Särkelä, vs. kirkkoherra, Heinolan seurakunta